నర్తకి

శారదా అశోకవర్ధన్

పైశాచిక భర్తలపై కాళీయ నర్తనం ఎప్పుడు?

వెలుగుల వాహినిలో కిరణాల కెరటాలపై విహరిస్తూన్నట్టుగా పోతోంది మద్రాస్ ఎక్స్‌ప్రెస్ హైద్రాబాద్ వైపు. కన్ను మూతపడడం లేదు. కునుకు పట్టని మనసు కుదురుగా నిలవలేకపోతోంది మంజరికి. ఆలోచనలు దాదాపు దశాబ్దం వెనక్కి వెళ్లాయి. కాలేజీ చదువూ వాతావరణంలో హరిణి హృదయ ఫలకంపైన హీరోయిన్‌లా నిలిచిపోయింది. ఎంత చక్కని రోజులు! కాలేజీ మొత్తంలో మంజరి హరిణిల పేర్లు తెలియని వాళ్లు లేరు. సంగీత సాహిత్య పోటీల్లో మంజరిది ముందడుగయితే నాట్యంలో హరిణిది ప్రథమ పాదం! ఇరువురిదీ ఒకే రకమయిన ఆలోచన! ఒకే రకమైన ప్రవర్తన. కాలం ఐస్‌లాగా కరిగిపోయింది. ఎం.కాం., రిజల్ట్స్ రావడం, శ్రీరాంతో మంజరి పెళ్లి జరిగిపోవడం, అంతా ఒకే షెడ్యూలులో పూర్తయిన సినిమాలా నెల రోజుల్లో జరిగిపోయింది. మంజరి శ్రీరాంతోపాటు అమెరికా వెళ్లిపోయింది. అయితే విధి విచిత్రమేమోగానీ అమెరికా ప్రయాణం ఒక వారం రోజులుండగా హరిణికి గోగల్ అనే ఇంజనీయర్‌తో పెళ్లి జరిగింది. హరిణికి కూడా తనతోపాటే పెళ్లవడం మంజరికి ఎంతో సంతోషాన్ని కలిగించింది. "మంజరీ! నువ్వెళ్లిపోతే, నాకు బోర్ కొడుతుందే. పోనీ ఇండియాలో ఎక్కడున్నా అప్పుడప్పుడు కలవడానికయినా కుదిరేది. ఏకంగా విదేశాల్లోనే జెండా పెట్టేశావ్! అనేది హరిణి. ప్రతీ విషయం హరిణి మంజరితో చెప్పికాని చేసేది కాదు. పైపెచ్చు. ఇంట్లో ఏదైనా ఘర్షణ జరిగినా, ఒదుదుదుకులొచ్చినా ప్రతి విషయం చర్చించుకుని ఉపశమనం పొందేంత గొప్ప స్నేహం వారిది.

హరిణి పెళ్లి కూతురు. మంజరి అప్పుడే పెళ్లయిన కొత్త పెళ్లి కూతురు. స్నేహితులందరూ వీరి మీద ఒకటే జోక్స్. మంజరికి అమెరికాలోనే మోనిక పుట్టింది. మంజరీ వాళ్లమ్మ రుక్మిణమ్మ పురుడు పొయ్యడానికి అమెరికా వెళ్లింది. మంజరికి కాన్పు చాలా కష్టమయింది. శ్రీరాం డాక్టరవడంవల్ల, మళ్లీ కాన్పు కూడా మంజరికి కష్టమే కావొచ్చునని, గర్భం రాకుండా తగు జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాడు. అయితే హరిణికి మాత్రం మోనిక పుట్టినప్పుడే ఒక నెలముందుగా అనిరుద్ధ్ పుట్టాడు. మళ్లీ సంవత్సరంన్నరకే సంయుక్త పుట్టింది. పిల్లలు పుట్టాక మంజరికీ, హరిణికీ మధ్య దూరం బాగానే పెరిగింది. మంజరి రాసిన ఉత్తరాలకి తీరిక లేదని ఎప్పుడో గానీ సమాధానం రాయడం లేదు హరిణి. దాంతో మంజరి కూడా తగ్గించేసింది. అమెరికా నుంచి కాల్ చేసినప్పటికీ హరిణి పొడిపొడిగా మాట్లాడడం మంజరికి బాధ కలిగించింది. అందుకే ఈ మధ్య కాల్స్ చెయ్యడం కూడా మానేసింది.

ఆ మధ్యన తల్లి రాసిన ఉత్తరం ద్వారా హరిణి మళ్లీ కడుపుతో వున్నట్టు తెలిసింది. ఇన్నాళ్ల తరవాత కాదు ఇన్నేళ్ల తరవాత హరిణిని ముగ్గురు పిల్లలకి తల్లిగా చూడబోతున్నందుకు హరిణి ఎలా వుందోనన్న కుతూహలం మంజరిలో ప్రబలిపోయింది. మోనికకి ఏడేళ్లు. తనకే కొంచెం ఒళ్లొచ్చింది. శరీరంలోని సొంపు సొంపులలో చాలా మార్పులొచ్చాయి! హరిణి ఎలా వుందో? సన్నగా పుల్లలా వుండేది. అదీ దాని డాన్సు గొడలా ఇరవై నాలుగు గంటలూ పెళ్లయినా డాన్సు చెయ్యడానికి అభ్యంతరం చెప్పని వ్యక్తినే పెళ్లి చేసుకుంటానని చెప్పుకునేది. అంతే కాదు. అటువంటి ఇంట్రస్టులేని వ్యక్తుల దగ్గిరి నుంచి ఒచ్చిన సంబంధాలన్నీ ఒదులుకుంది.

గోకుల్‌ని డాన్స్ గురించి ఏమీ తెలీకపోయినా డాన్స్ చెయ్యడానికి అభ్యంతరం చెప్పనన్నాడట. అదే అసలు కారణం హరిణి అతణ్ణి చేసుకోవడానికి అయితే అది కేవలం పెళ్లినాటి ప్రమాణాల్లా మిగిలిపోయాయి. సంవత్సరంలోపే హరిణికి గర్భం రావడం, కాలిగజ్జెలను అటకెక్కించింది. హరిణికి మానసికంగా అదొక దెబ్బ!

చాలా రోజుల తరవాత ప్రాణ స్నేహితురాలిని కలుసుకోబోతున్నందుకు మంజరికి ఎంతో సంతోషంగా ఉంది. చాలా కాలం తరవాత స్వదేశానికి తిరిగి రావడం, పుట్టింటి ప్రయాణం, ఆ వూళ్లోనే ప్రాణ స్నేహితురాలు స్థిరపడి వుండడం. మంజరిని ఆలోచనలు ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తున్నాయ్! ఏ తెల్లవారు ఝామునో నిద్రలోకి జోగిపోయింది మంజరి.

కళ్లు తెరిచి చూసే సరికి చంద్రుడూ వెన్నెలా అంతా కలలాగా కరిగిపోయి, సూర్యుడూ, వేడి పేరుకున్న ఆలోచనల్ని కరిగించి బద్ధకాన్ని తొలగించాయి. మరో అయిదు నిమిషాల్లో సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ నొచ్చేస్తోందని కంపార్ట్‌మెంటులో వాళ్లు, సూట్ కేసులు గబగబా సర్దేసి, సామాన్లన్నీ వరుసగా డోర్ దగ్గర పెట్టేసి నుంచున్నారు. "ఇన్ని గంటలు కూర్చుని ప్రయాణం చెయ్యగా లేనిది ఒక అయిదు పది నిమిషాలు దిగడానికి పడితే తొందరెందుకో! తలుచుకుని నవ్వుకుంది మంజరి. నిద్రలో వున్న మోనికని లేపి తను కూడా సామాను సర్దేసింది. పెద్ద కూత కూసుకుంటూ రైలు స్టేషన్లో ఆగింది. తమ్ముడు నిఖిల్ చెల్లెలు గౌతమీ స్టేషన్ కొచ్చారు. "బావగారేరీ?'' అంది కంపార్ట్‌మెంటు కలియజూస్తు గౌతమి. ఆయనికేదో చిన్న పని తగిలింది. రేపటి ఫ్లైట్లో వొస్తారు. అంది నవ్వుతూ మంజరి. నిఖిల్ సామాన్లు చేరవేస్తున్నాడు. గౌతమి మోనికతో సంభాషణ ప్రారంభించింది. ఇరవై నిముషాల్లో కారు బంజారా హిల్స్ చేరుకుంది.

భోజనాలు అయిన తరవాత ప్రశాంతంగా మాట్లాడాలని మంజరి, హరిణికి ఫోన్ చేసింది. "అసలు తనొస్తోందంటే పరుగెత్తుకు రాకపోయినా వెంటనే ఇంటి కొస్తుంది'' అనుకుంది మంజరి. అందుకే రాగానే ఫోన్ చెయ్యకుండా కాస్సేపాగింది. మధ్యాహ్నమైనా రాకపోయేసరికి, ఫోన్ చేసింది మంజరి. "అమ్మగారు డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్లారు. ఒక గంటలో వొస్తారు'' అని చెప్పింది పని మనిషి ముత్యాలు. "ఎందుకూ? ఎక్కడ?'' అని అడిగేలోపునే అది ఫోన్ పెట్టేయడంతో ఇంక ఫోన్ ప్రయత్నం చెయ్యక సాయంత్రం వాళ్లింటికే వెళ్లాలనుకుంది.

తమా, గౌతమీ, నిఖిల మోనికా, హరిణి పిల్లల కోసం తెచ్చిన బొమ్మలూ హరిణి కోసం తెచ్చిన రెడ్ అండ్ గ్రీన్ షిఫాన్ చీరా, పెర్ఫ్యూమ్స్, గోకుల్ కోసం తెచ్చిన లైటరూ అన్నీ తీసుకుని బయలుదేరింది మంజరి.

మంజరి! వరండాలోనే ఎదురుపడ్డ హరిణిని చూసి గతుక్కుమంది పెద్ద పొట్టా. వడలిపోయిన మోహం, నీరసంగా వున్న కళ్లూ, వయసు మళ్లిన దానిలా వుంది హరిణి. అనిరుద్ధ్, సంయుక్తలు వాళ్లలో వాళ్లు ఏదో ఆడుకుంటున్నారు. "ఏమే! అలా నిల్చుండిపోయావ్? నన్ను గుర్తు పట్టలేదా? అంతమారిపోయావా? అవున్లే నువ్వు మారలేదుమరి. పెళ్లి రోజెలా వున్నావో ఇప్పుడూ అలాగే వున్నావ్. ఏడేళ్ల కూతురుందంటే ఎవరన్నా నమ్ముతారా?'' అంది మంజరిని తృప్తిగా చూస్తు.

హరిణి నవ్వులో కూడా ఆనందం కనిపించలేదు మంజరికి. అదేదో తన కోసం తెచ్చిపెట్టుకున్న నవ్వులాఉంది.

"అవునే! నువ్వేమో అమ్మమ్మలా తయారయ్యావ్. నా క్లాస్‌మేటని నువ్వు అంటే మా మోనిక కూడా నమ్మదు. అయినా హాయిగా ఒక మొగ పిల్లడూ, ఒక ఆడ పిల్లా వున్నారు కదా! ఇంకా ఎందుకే సంతానం? ఇద్దరూ ఎద్యుకేటెడ్ కదా ఆ మాత్రం తెలీదు?'' అంది నవ్వుతూనే మరక తగిలిస్తూ మంజరి.

"హరిణి! చిన్నప్పటి నుంచీ మన మధ్య ఏ రహస్యాలూ లేవు. మనసు విప్పి ఏవేవో మాట్లాడుకునే వాళ్లం. పెళ్లి మాత్రం మనని మార్చేసింది. ఎన్నిసార్లు నీకు అమెరికా నుంచి కాల్ చేశారు. ప్రతీసారీ నువ్వు పొడిపొడిగా మాట్లాడేదానివి. అందుకే రానురాను ఫోను చెయ్యడం మానేశాను. నా ఫోన్లు నిన్ను ఇబ్బందుల్లో పెడ్తున్నాయేమోననే అనుమానం వొచ్చింది. ఒక్క విషయం చెప్పు. నువ్వు సంతోషంగా వున్నావా? గోకుల్ ఎలాంటి వాడు. నిన్ను చూడగానే నాకెందుకో ఈ సందేహాలన్నీ వొచ్చాయి.'' అంది బాధగా అడుగుతూ మంజరి. హరిణి కళ్లు నిండు కుండలయ్యాయి.

చెంపల మీదుగా జారుతున్న కన్నీరు తుడుచుకుంటూ మంజరికేసి చూసింది. ఆ చూపులు తూటాల్లా గుచ్చుకున్నాయి. ఆ చూపుల్లోని జాలి నిస్సహాయతా మంజరి నోటమాటరాలేదు.

"గోకుల్ ఒక రకమైన దుర్మార్గుడు. చదువుకున్న వాళ్లంతా మంచివాళ్లని మనం చిన్నప్పుడనుకునే వాళ్లం. కానీ అది చాలా తప్పు. గోకుల్ ఉత్త డబ్బు మనిషి. పిల్లలు పుట్టక ముందు నాచేత ప్రోగ్రామ్స్ ఇప్పించింది కూడా కేవలం డబ్బు కోసమే. అయితే అలా కూడా వుండనీయకుండా చెయ్యడానికి కారణం అతనిలో ఉన్న అనుమాన పిశాచం, డాన్సు మాస్టరి దగ్గిరి నుంచి ఆడియన్స్‌లో వున్న మగ అనే ప్రతీవాణ్ణి నాతో అనుమానించేవాడు. ఏదో రంకు కట్టేవాడు. చివరకి ఎవరైనా వొచ్చి, కంగ్రాట్యులేషన్స్ చెప్పినా అనుమానమే. ఏదో ఒక వంక మీద నాన్నగారి దగ్గిర నుంచి డబ్బు తెమ్మనేవాడు. ఏం చేస్తాం. పాపం నాన్న అడిగినంతా ఇచ్చేవారు. అదే బాగుందని నా చేత డాన్స్ ప్రోగ్రామ్స్ మాన్పించడానికి, చక్కని కారణం నేను తల్లిని కావడం. అనిరుద్ధ్ పుట్టినప్పుడు చాలా సంతోషించాడు. వాణ్ణి ఇంజనీయర్ని చేస్తే ఈ రోజుల్లో కనీసం రెండు మూడు లక్షల కట్నం వొస్తుందట. తనే చాలా చవకగా ఒచ్చేశాడట నాకు''.

దుఃఖంతో గొంతు బొంగురుపోయింది. ఆవేశం గొంతులో అడ్డుపడి మాట పెగలడం లేదు.

(ముగింపు వచ్చేవారం)

నర్తకి

శారదా అశోకవర్ధన్

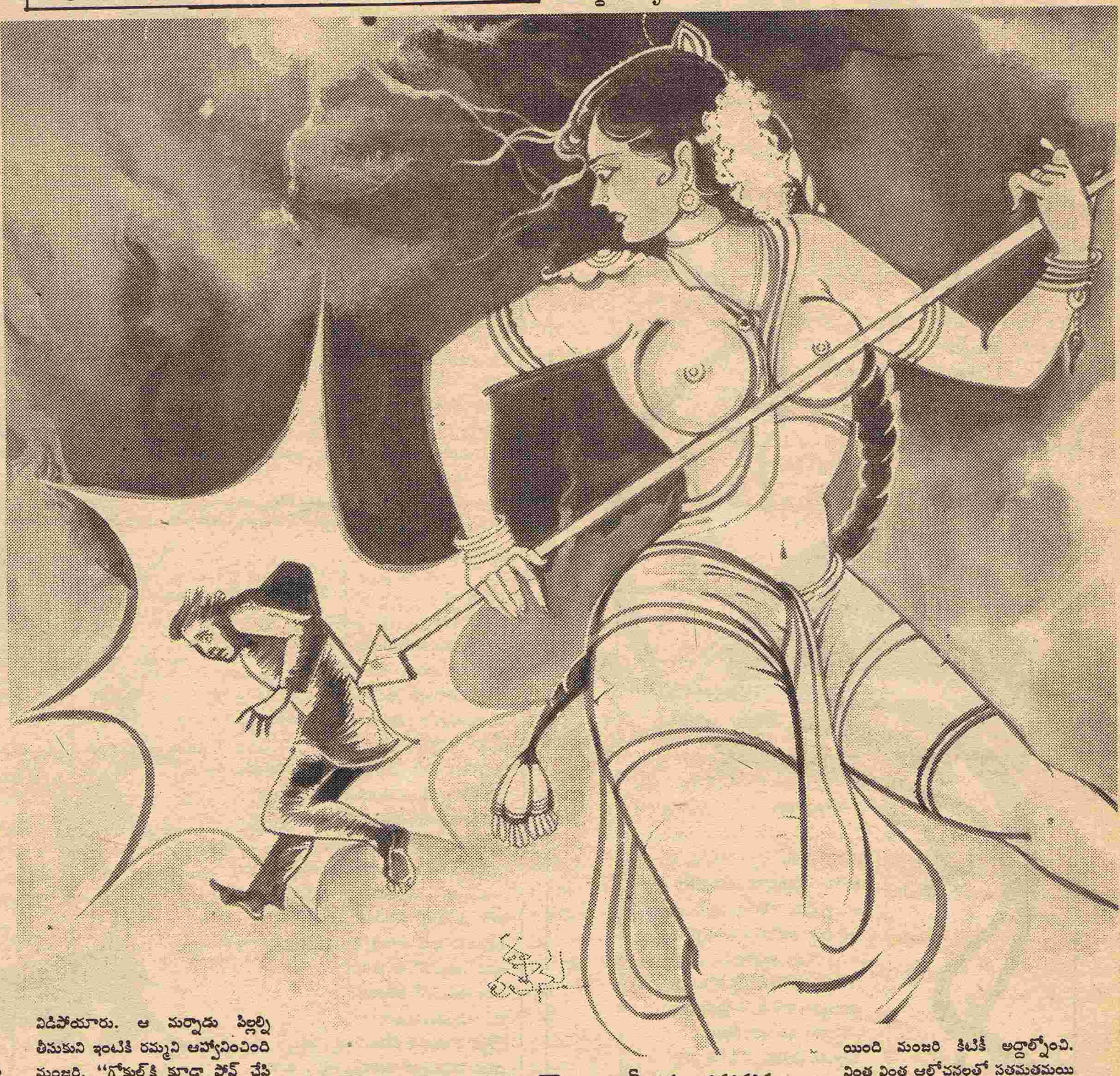

క్రిందటి సంచిక తరువాయి

మంజరి కళ్లు కూడా వర్షిస్తున్నాయి "బ్రూట్" అంది అప్రయత్నంగా. మంజరి కన్ను సైగల్ని అర్థం చేసుకుని గౌతమి పిల్లలందరినీ అవతలి గదిలోకి తీసుకెళ్లి ఆడిస్తోంది.

హరిణి మళ్లీ చెప్పడం మొదలెట్టింది.

"సంయుక్త పుట్టినప్పుడు అతడు పదకొండో రోజుదాకా .దాని మొహం చూడలేదు. ఎందుకంటే అనిరుద్ధ్‌వల్ల ఒచ్చేదంతా సంయుక్తవల్ల పోతుందట". చీర కొంగుతో కళ్లు తుడుచుకుంది.

"మై గాడ్!" ఆశ్చర్యంతో అంది మంజరి.

"ఇప్పుడు నా గర్భంలో వున్నది కవలలట."

"ఇద్దరూ మగాళ్లు కావాలని రోజుకో వందసార్లు అంటూంటారు."

"స్కాన్ చేశారా?"

"ఆ..."

"మగ పిల్లలేనా?" కుతూహలంగా అడిగింది మంజరి.

"సరిగా తెలీలేదట. బహుశ ఆడపిల్ల లేమోనంది డాక్టరు.

"గోకుల్ ఏమన్నాడు?" భయం చోటు చేసుకుంది మంజరి మొహంలో.

"నా వైపు అసహ్యంగా చూసి నన్ను ఇంటి దగ్గరైనా దింపకుండా ఎటో వెళ్లిపోయాడు. నాకేదో భయంగా వుందే మంజరి" అంటూ పసి పాపలా ఏడ్చింది హరిణి. మంజరికి ఏం చెప్పాలో ఎలా ఓదార్చాలో హరిణిని అర్థం కాలేదు.

"గోకుల్ అసలు మనిషా గొడ్డా? బిడ్డ మీద బిడ్డ మగ బిడ్డను కని బిజినెస్ చేద్దామనుకుంటున్నాడా? కట్టుకున్న భార్య ఏ స్థితిలో వుందో ఆమె మనసు, గురించి గానీ, శరీరం గురించిగానీ ఏ బాధ్యతా లేదుగానీ, డబ్బు మీద మాత్రం మమకారం! అందుకు భార్య టార్గెట్! ఇడియట్! ఆడపిల్లని అసహ్యించుకునే ఛండాలుడ! అసలు ఆడదే లేకపోతే తనెలా పుట్టేవాడట? అటువంటి రాష్ట్రుడితో సంసారం చెయ్యడం, వ్యభిచారం కన్నపాపం. విడాకులిచ్చేసి, హాయిగా నా ట్యమయూరిగా బ్రతకొచ్చు. నీ బిడ్డల్ని నువ్వు పోషించుకోవచ్చు. హరిణీ! ఏమైంది నీలోని ఆత్మస్థయిర్యం? ధైర్యం!" టీ కలపడానికి లేస్తూన్న హరిణిని వారించి తనే కలపడం మొదలెట్టింది మంజరి.

"మంజూ! చిన్నప్పుడు మనం మాట్లాడుకునే మాటలు ఆచరణలో పెట్టడం చాలా కష్టం. నేను విడాకులిస్తే పుట్టింటి. వాళ్లకి అవమానమని తమ్ముళ్లూ మరదళ్లూ అంటున్నారని అమ్మానాన్న నాకు నచ్చజెపుతూ వొచ్చారు. నావల్ల వాళ్లందరికీ మచ్చ ఒస్తుందట. అవి విన్నాక, నా బతుకుని ఇలాగే ఈడ్చ దలుచుకున్నాను. నా భయమల్లా నాకేమయినా అయితే కాన్పులో, గోకుల్ సంయుక్తని సరిగ్గా చూసుకోడు".

"ఛ! అవేం మాటలు. నీకేమీ కాదు:లే! పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలతో దిగులు పెట్టుకోకు" టీకప్పుని హరిణికందిస్తూ అంది మంజరి.

● ఇద్దరు స్నేహితుల్లోనూ మది నిండా గోకుల్‌ని గురించిన భయం. హరిణి భవిష్యత్తును గురించి బాధ, సంయుక్తని గురించిన దిగులు. రకరకాల ఆలోచనలతో టీ తాగడం పూర్తి చేశారు.

"గోకుల్ ఒస్తాడేమో అతణ్ణి కూడా చూసి, కాస్త హితబోధచేసి వెళదామనుకున్నాను. కానీ అతడి జాడలేదు" అంది మంజరి గడియారం చూసుకుని ఎనిమిది దాటిందని లేస్తూ.

ఇద్దరు మిత్రులూ విడలేక విడలేక గడియారాన్నీ, చీకటినీ తిట్టుకుంటూ విడిపోయారు. ఆ మర్నాడు పిల్లల్ని తీసుకుని ఇంటికి రమ్మని ఆహ్వానించింది మంజరి. "గోకుల్‌కి కూడా ఫోన్ చేసి చెప్తాలే" అంటూ కారెక్కింది.

ఉదయం భామిడి మలివెచ్చని కిరణాలు కిటికీలోంచి చొచ్చుకుని శరీరాన్ని తాకే వరకు తెల్లారినట్టే తెలీలేదు. మంజరిని చూడగానే తల్లి రుక్మిణమ్మ అదోలా అయిపోయింది. నిఖిల్ మౌనంగా వున్నాడు. ఇద్దరూ అలా మౌనంగా ఎందుకున్నారో అర్థం కాలేదు. గడియారం చూస్తే పది గంటలు కావస్తోంది. ఇంతలో నిఖిల్ హడావుడిగా పేపర్ పట్టుకుని వచ్చి.

"అక్కా! హరిణిని గోకుల్ గొంతు పిసికి చంపేశాడట. డాక్టరుగారు ఆమె కడుపులో వున్నది ఇద్దరు ఆడకవలలని అనుమానించడంవల్ల. కానీ ఇప్పుడు రిపోర్టు చూస్తే ఇద్దరూ మగపిల్లలేనట..." ఇక అతడు చెప్పే మాటలేవీ చెవికి సోకడం లేదు మంజరికి. "గొంతు పిసికి చంపేశాడు.." పేపర్లో తాటి కాయలంత అక్షరాలతో వార్త.

"జాలిగా నాకేదో భయంగా వుందే! నాకేదన్నా అయితే గోకుల్ సంయుక్తని సరిగ్గా చూడడని నా భయం" హరిణి మాటలు.

పైశాచిక భర్తలపై కాళీయ నర్తనం ఎప్పుడు?

మంజరికి కళ్లు తిరుగుతున్నట్టయింది. గోకుల్ గొంతు పిసికి చంపెయ్యాలనిపించింది. పేపర్ తీసి మళ్లీ మళ్లీ చదివింది. "మరో నాలుగయిదు రోజుల్లో ప్రసవిస్తుందనగా, డాక్టరు ఆడపిల్లలేమోనని వెలిబుచ్చిన అనుమానంతో భార్య గొంతు పిసికి చంపిన కర్కోటకుడైన భర్త ఉదంతం చంపేసి ఆత్మహత్యగా పోలీసులను పిలిపించి చెప్పాడట. అయితే ఆమె చావుకి పూర్వం బాగా పెనుగులాడినట్లు అక్కడి దృశ్యాన్ని బట్టి ఊహించిన పోలీసులు, శవాన్ని పోస్టుమార్టమ్ చెయ్యగా తేలింది అది హత్యనీ, కవలలు మగపిల్లలనీను, గోకుల్‌ని అరెస్టు చేసి కస్టడీలోకి తీసుకున్నారనీను".

కారు. బయటికి తీసి నిఖిల్ నెక్కించుకుని హరిణి ఇంటికి వెళ్లింది. ప్రశాంతం గోముఖ వ్యాఘ్రాలను మట్టుబెట్టు! సంయుక్తలాంటి అమాయకులు బలైపోకుండా కాపాడు! నీలో ఆశక్తుంది! లే!!

గా నిద్రపోయేలా ఉంది హరిణి మొహం. శవం దీమ పడి గుండెలవిసిపోయేలా, భూదేవి కంపించిపోయేలా, మహిళలందరూ మూర్ఛపడిపోయేలా ఏడ్చి ఏడ్చి సొమ్మసిల్లిపోయింది మంజరి.

"ఈ కన్నీటి వీడ్కోలు కోసమా తను ఇండియాకొచ్చింది" నెత్తినోరూ కొట్టుకుంది మంజరి.

"కాదు! నువ్వొచ్చింది మామూలు మహిళల్లా ఏడవడానికి కాదు! మహిషాసుర మర్దనిలా విజృంభించు! గోకుల్ లాంటి

మహిళా శక్తిని కూడగట్టుకో! అడుగు ముందుకువెయ్!"

"ఎక్కడివా మాటలు?" అంటూ నిస్తుపోయి అటూ ఇటూ చూసింది మంజరి.

ఎదురుగుండా వున్న ఫోటోలో త్రిశూలంతో, కాలిమువ్వలతో ఎర్రటి తిలకంతో మహిషాసుర మర్దని పోజులో వున్న హరిణి ఫోటోలోంచి వినబడ్డట్టనిపించింది. మంజరి లేచి నుంచుంది!

ఫోటో కేసి చూసింది!

'జయజయహే మధుసూదనకామిని, రమ్యకపర్దని' అంటూ త్రిశూలంతో సాక్షాత్తూ జగన్మోహనాకారి శాంభవిలాగే అనిపించింది. కర్తవ్యం బోధపడ్డట్టు చేతులెత్తి నమస్కరించింది. కారు కేసి చూస్తున్న గోకుల్ వైపు క్రోధించి వుమ్మేసి కారెక్కింది మంజరి.

★ ★ ★

వెండి కొండల మధ్య తారా మండలాన్ని దాటి రివ్వున ఎగిరిపోతూన్నట్టు వెళుతోంది ఇండియన్ ఏర్‌లైన్స్ వారి విమానం.

ముందు సీట్లోని మోనికా, సంయుక్తా మాత్రం ఏవేవో సీరియస్‌గా మాట్లాడేసుకుంటున్నారు.

వెండి వెన్నెల వెలుగు జిలుగుల్లో మహారాజులా వెలిగిపోతున్నాడు శశాంకుడు

"ఇవాళ పౌర్ణమి కదూ! గుర్తుకి తెచ్చుకుని చందామామని చూస్తూండిపోయింది మంజరి కిటికీ అద్దాల్లోంచి. వింత వింత ఆలోచనలతో సతమతమయిపోతూ!

గోకుల్‌కి ఉరిశిక్ష పడుతుంది! అప్పటికిగానీ హరిణికీ, హరిణితో పాటు మరణించిన ఇద్దరు చిన్నారి పాపలకి మనశ్శాంతి లభించదు. ఆడవాళ్లు అబలలుకారు. పెదవి విప్పనంతవరకే, గడప దాటనంతవరకే వాళ్లు అబలలు! విజృంభించారో ఏ శక్తీవారి ముందు ఆగలేదు! అందుకువాటి పురాణ గాథలూ చరిత్రలే అక్కర్లేదు నేడు నడుస్తూన్న చరిత్ర చాలు సాక్ష్యాలకి.

"పురుష పుంగవులు ఇప్పటికైనా ఆమె శక్తి సామర్థ్యాలను గుర్తిస్తేచాలు! ఆమెకి కిరీటం పెట్టి కొలవమని చెప్పడం లేదు. కనీసం తమనీ మనుషులుగా వారి ఇష్టాయిష్టాలని గౌరవిస్తే చాలు! ఈ పోరాటం, ఈ వాదం సమసిపోతుంది. భూతలమే స్వర్గతుల్యమనిపిస్తుంది" ఆవేశంగా భర్తతో చెప్పింది మంజరి.

శ్రీరాం అప్యాయంగా భార్య తల నిమిరుతు అందులో ఎన్నో భావాలు స్ఫురించాయి. విమానం పక్షిలా గాలిలో ఎగిరిపోతూవుంటే, చందమామని చూసి తృప్తిగా నవ్వుకుంది మంజరి.